

Dyrektor: Ks. Luciano Guerra * Propriedade: Santuário de Nossa Senhora do Rosário de Fátima (Portugal) * Publicação Trimestral * Ano 4 * 17 * 2008/05/13

maja 2008

Dramat Marii Rosy

Jak już pisaliśmy, tematem zaproponowanym przez Sanktuarium Fatimskie na rok 2008 jest Ósme Przykazanie Boże, które zabrania kłamać, a co za tym idzie nakazuje nam żyć w prawdzie. Aby mówić prawdę trzeba ją znać. Nikt jednak nie zakłada łatwego poznania prawdy, zarówno rzeczywistej, jak i nadprzyrodzonej. Możemy się tu posłużyć przykładem - może to dziwne, ale z pewnością wynikające z działania Opatrzności - matki widzącej Łucji.

Dysponując w tym artykule ograniczonym miejscem, musimy poprzestać na przytoczeniu zaledwie kilku stwierdzeń pani Marii Rosy - takie bowiem imiona nosiła matka Łucji - z przesłuchania przed Komisją Badawczą, które odbyło się 28 września 1923 roku. Cytujemy je za II tomem „Dokumentacji krytycznej dotyczącej Fátimy”, ss. 84-95.

Według zeznań Marii Rosy, już kiedy przed objawieniami w Cova da Iria słyszała, że Łucja i pozostałe dzieci widziały „osobę owiniętą w prześcieradło”, jej reakcja była bardzo prosta: „Nie zwracałam uwagi na takie słowa”. Oznacza to, że nie wierzyła.

W maju 1917 roku „matka Łucji nadal nie przywiązywała wagi do tego, co mówiono”.

W lipcu Łucja powiedziała jej o życzeniu Matki Boskiej, aby troje widzących nauczyło się czytać. Sekretarz Komisji

zapisał: „Maria Rosa nie dała wiary tej prośbie, gdyż wydawało się jej, że Matka Boska nie mogła przyjść na ziemię po to, aby powiedzieć dzieciom, że mają się nauczyć czytać”. A więc pogłębiał się w niej brak wiary.

W sierpniu, kiedy administrator aresztował dzieci, Maria Rosa myślała: „jeśli kłamały, należy im się kara, a jeśli mówiły prawdę, Matka Boska je obroni”. Wciąż jeszcze nie wierzyła.

W dniu objawienia 19 sierpnia Łucja

przyniosła matce gałązkę dębu, na którym objawiła się Maryja. Matka wzięła tę gałązkę i zauważyła, że miała ona bardzo przyjemny i niezwykle zapach.

W październiku poczuła ten sam niezwykle zapach w Cova da Iria. Mimo to, jak zapisał sekretarz: „Nadal nie wierzyła, ale zaczynała się wahać, nieco się przekonywać”. Nie znalazła jednak prawdy.

Wreszcie: „Jednym z powodów, który wzbudzał w matce wątpliwości, było to, że czasami w zimowe wieczory opowiadała córce o objawieniach Matki Boskiej w miejscowościach Ortiga i Fetal itd.” A więc: Maria Rosa wciąż niedowierzała z obawy, że to ona sama wpłynęła na córkę.

W jednym z wspomnień spisanych w 1993 roku siostra Łucja przytacza takie stwierdzenie swojej matki: „Bóg dał mi siedmioro dzieci... Najwięcej troski przysparza mi ta -

Łucja, ponieważ wciąż nie mam pewności, czy jest prawdą, że objawiła się jej Matka Boska”. Córka komentuje: „Ta wątpliwość dręczyła matkę, nie jestem pewna czy nie do końca jej życia”.

Niech nikt nie myśli, że posiadzie prawdę w stopniu większym niż ten, w jakim będzie mu dane pić z jej źródła. Źródłem jest tylko Ten, który może powiedzieć: „Ja jestem Prawdą” (J 14, 6).

Ks. Luciano Guerra

Kardynał Saraiva Martins będzie przewodniczył pielgrzymce majowej

Portugalski kardynał José Saraiva Martins, prefekt Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych, będzie przewodniczył międzynarodowej pielgrzymce w Sanktuarium Fatimskim w dniach 12 i 13 maja 2008, w 91. rocznicę pierwszego objawienia Matki Boskiej.

WITAMY JEGO EKSCELENCJĘ KARDYNAŁA!

Uczestnikom pielgrzymek do Fatimy w 2008 roku zaproponowano

rozważanie tematu „Aby i oni byli uświęceni w prawdzie” (J 17, 19), opartego o Ósme Przykazanie Boże - „Nie będziesz mówił przeciw bliźniemu twemu kłamstwa jako świadek” (Wj 20,16).

Pielgrzymkę międzynarodową 12 i 13 czerwca poprowadzi biskup pomocniczy z Bragi (w Portugalii) bp António Couto.

Biskup pomocniczy z Lizbony

Joaquim Mendes będzie przewodniczył pielgrzymce w lipcu.

W dniach 12 i 13 sierpnia Sanktuarium w Fatimie będzie gościł arcybiskupa z Lubango w Angoli - Zacarias Kamuenho.

Z tego Sanktuarium prosimy Boga przez wstawiennictwo Matki Boskiej, aby te i wszystkie inne pielgrzymki odbywane do Fatimy były momentami wzmocnienia duchowości i synowskiej miłości.

Ks. Virgílio Antunes wyznaczony na kolejnego rektora Sanktuarium Fatimskiego

Ks. Virgílio Antunes został wyznaczony przez ordynariusza diecezji Leiria-Fátima bp António Marto na funkcję rektora Sanktuarium Fatimskiego.

Ponieważ obecny rektor ks. prałat Luciano Guerra zakończył kadencję 13 lutego 2008 roku, bp António Marto przedstawił Narodowej Radzie Sanktuarium Fatimskiego nazwisko ks. Virgílio Antunes jako kandydata do objęcia tej funkcji; 2 kwietnia kandydatura ta została zaakceptowana przez Zgromadzenie Plenarne Konferencji Episkopatu Portugalii.

Nowy rektor, który obejmie władzę na początku kolejnego roku pastoralnego, został mianowany przez biskupa diecezji Leiria-Fátima na pięcioletnią kadencję.

Ks. Virgílio Antunes ma tytuł docenta, jest sędzią Sądu Kościelnego, Delegatem Episkopalnym ds. Diakonatu Stałego, członkiem Kolegium Doradców i kapelanem Sanktuarium w Fatimie, gdzie pełni funkcje dyrektora Wydziału ds. Pielgrzymów i Wydziału ds. Zakwaterowania.

W dniu ogłoszenia nazwiska nowego rektora, w wypowiedzi w Sali Prasowej Sanktuarium Fatimskiego, ks. Virgílio Antunes mówił o zaproszeniu do nowej pracy oraz o więzi, łączącej go z Fatimą i Matką Boską.

„(Przyjąłem zaproszenie od biskupa diecezji Leiria-Fátima) Po pierwsze, z pewną obawą. Nowa praca niesie ze sobą ogromny bagaż odpowiedzialności i - z pewnością - wiele niespodzianek. Po drugie, ze spokojem. Ksiądz biskup bardziej niż zaproszenie, powierzył mi zadanie realizacji pewnej misji; czym jednak, jeśli nie misją, są wszystkie prace, którym się poświęcamy w Kościele. Wiem, że ksiądz biskup zastanawiał się nad nowym kandydatem, odbył konsultacje w diecezji i podjął decyzję, o której akceptację mnie poprosił. Nie mogłem zrobić nic innego, jak tylko spełnić tę prośbę, tak jak to czyniłem w innych okolicznościach i wobec poprzednich biskupów. Wreszcie mogę powiedzieć, że przyjąłem to z radością, ponieważ nie wyobrażam sobie w inny sposób pracy kapłana w Kościele”. Na zakończenie krótkiego wywiadu (dostępnego w wersji portugalskiej na stronie www.santuario-fatima.pt) ks. Virgílio poprosił Matkę Boską Fatimską „aby strzegła nas i to swoje Sanktuarium, abyśmy zawsze wypełniali cele Jej orędzia”.

CORREIO DA MANHÃ

02.04.2008 – w obecności urzędującego rektora ks. prałata Luciano Guerra, biskup diecezji Leiria-Fátima ogłasza opinii publicznej nazwisko następnego rektora Sanktuarium Fatimskiego - ks. Virgílio Antunes

Serdeczne podziękowania dla ks. prałata Luciano Guerra

13 lutego 2008, po 35 latach poświęconych Sanktuarium Fatimskiemu, ks. prałat Luciano Guerra zakończył kolejną kadencję rektorską.

Tego dnia, przewodnicząc comiesięcznej pielgrzymce w Fatimie, biskup diecezji Leiria-Fátima, w imieniu uczestników Eucharystii oraz diecezji i swoim własnym, złożył „szczerze i serdeczne życzenia oraz wyraził głębokie wdzięczności za to wielkie dzieło prowadzone przez trzydzieści pięć lat”; biskup dodał, że prałat Luciano Guerra „był błogosławieństwem od Boga i Matki Boskiej”.

Po mszy, w rozmowie z dziennikarzami, biskup podkreślił przywiązanie i owocną pracę prowadzoną przez ks. Luciano Guerra w Sanktuarium w Fatimie. Wskazał szczególnie na rozwój infrastruktury i struktury Sanktuarium, które doprowadziły do rozkwitu tego miejsca oraz osiągnięcia w zakresie szerokiego rozpowszechnienia orędzia i Sanktuarium Fatimskiego na świecie. Biskup stwierdził, że Fatima „wiele zawdzięcza ks. prałatowi Luciano Guerra”.

Także ks. Virgílio Antunes, w dniu

ogłoszenia nominacji na następcę rektora Sanktuarium Fatimskiego, podziękował prałatowi Luciano Guerra. „Myślę, że praca (od 2005 roku z ks. Luciano Guerra w Sanktuarium Fatimskim) była najlepszą szkołą i znakomitym wprowadzeniem do zadań, które mam teraz wykonywać. Bardzo podziwiam jego podejście do pracy – metodyczne, rozważne i zdyscyplinowane. Jak wiemy, Sanktuarium Fatimskie narodziło się z Boskiej inicjatywy dla dobra ludzkości, ale ogromną część tego, co tu dziś znajdujemy, zawdzięczamy inicjatywie ks. prałata Luciano Guerra, jego uporowi i umiejętności pokonywania przeciwności. Pozostawia Sanktuarium wyposażone w infrastrukturę niezbędną do wypełniania jego misji, zdolne do przyjmowania pielgrzymów we wspaniałych warunkach; pozostawia właściwą i funkcjonalną strukturę organizacyjną, a ponadto uroczystą i modlitewną atmosferę, która przyciąga tu rzesze wiernych z Portugalii i świata”, powiedział ks. Virgílio Antunes.

Także biskupi portugalscy, zgromadzeni w Fatimie między 31 marca a 3 kwietnia na 168 Zgromadzeniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Portugalii, wyrazili swoją „głęboką wdzięczność i wysoką ocenę dla pracy prałata Luciano Guerra w ciągu 35 lat pełnienia funkcji rektora Sanktuarium”.

Watykański dekret zezwala na rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego Łucji

Jego Świątobliwość papież Benedykt XVI zezwolił na skrócenie okresu kanonicznego do rozpoczęcia czynności zmierzających do otwarcia procesu beatyfikacyjnego siostry Łucji.

Wiadomość tę ogłosił 13 lutego po południu kardynał José Saraiva Martins, prefekt Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych, w klasztorze karmelitanek w Coimbrze, gdzie przewodniczył mszy świętej w trzecią rocznicę śmierci widzającej z Fatimy.

Komunikat prasowy Stolicy Apostolskiej stwierdza, że „Benedykt XVI przyjmując życzliwie prośbę przedstawioną przez biskupa Coimbry Albino Mamede Cleto i popartą przez wielu biskupów oraz wiernych z całego świata, uchylił pięcioletni okres oczekiwania ustanowiony przez reguły kanoniczne (por. artykuł 9 Normae servandae) i postanowił, że może rozpocząć się, zaledwie trzy lata po śmierci, etap diecezjalny procesu beatyfikacji karmelitanki”.

13 lutego rano, podczas comiesięcznej pielgrzymki do Fatimy biskup António Marto - ordynariusz diecezji Leiria-Fatima, przypomniał siostrę Łucję, jako „świadka i żywe wspomnienie orędzia pocieszenia na przestrzeni wieku”.

Wiadomość została przyjęta z radością przez rektora Sanktuarium Fatimskiego, który stwierdził, że „naturalnie jest to jeszcze jedno świadectwo wielkiego znaczenia siostry Łucji dla Kościoła i dla świata”. „Jest to jeszcze jeden znak, że są już odpowiedni świadkowie, którzy

Kardynał José Saraiva Martins ogłasza zezwolenie na otwarcie procesu beatyfikacji z pominięciem wymaganego pięcioletniego okresu kanonicznego.

wobec przedstawicieli instytucji Stolicy Apostolskiej potwierdzili istotne kwestie dotyczące nabożeństwa do siostry Łucji i jej roli w rozpowszechnianiu orędzia fatimskiego”, powiedział prałat Luciano Guerra.

Prowokacja do świętości

Arcybiskup Bragi Jorge Ortiga wyraził w imieniu Konferencji Episkopatu Portugalii (port. skrót: CEP) zadowolenie z decyzji papieża, którą

uznał za „prowokację i wezwanie” skierowane do wszystkich chrześcijan poszukujących świętości.

„Ta decyzja (papieża) jest prowokacją, jest wezwaniem dla nas wszystkich, abyśmy byli świadkami życia w świętości; aby nasze poczynania prowadziły do życia bardziej ewangelicznego i wartościowego. Nie myślm, że świętość jest czymś wyjątkowym, bo nie jest; świętość jest dla wszystkich”, powiedział przewodniczący Konferencji Episkopatu.

Według słów biskupa Albino Cleto, ordynariusza diecezji Coimbra, w której rozpocznie się proces beatyfikacji, jest to wyraz „szacunku Ojca Świętego dla Fatimy i orędzia fatimskiego, a przede wszystkim dla wydarzeń, które miały tu miejsce; w przeciwnym razie papież nie odpowiedziałby (pozytywnie) na prośbę o przyspieszenie procesu”.

Ks. Moriones mianowany postulatorem

Wkwietniu ogłoszono, że postulatorem procesu beatyfikacyjnego siostry Łucji został mianowany ks. Ildefonso Moriones. Jest on profesorem historii Kościoła, był konsultantem watykańskiej Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych i - od ponad dziesięciu lat - jest postulatorem generalnym zgromadzenia karmelitanek bosych.

Wyboru dokonał biskup Coimbry w porozumieniu z Karmelem w tym mieście.

Czekamy na wiadomości od was!

Do wszystkich miejsc na świecie poświęconych Matce Boskiej Fatimskiej – sanktuariów i parafii, zgromadzeń, placówek oświatowych i innych instytucji pod Jej wezwaniem – kierujemy ten apel: piszcie do nas i opowiedzcie wasze historie; opiszcie uroczystości i działalność, którą prowadzicie, abyśmy mogli zebrać informacje o tym, co w każdym miejscu poświęconym Matce Boskiej z Fatimy czyni się dla rozpowszechniania orędzia Maryi i rozwoju kultu Matki Bożej.

Kontakt do redakcji biuletynu „Fatima Światło i Pokój” znajduje się na stronie 7.

9 i 10 czerwca 2008 w Sanktuarium Fatimskim Pielgrzymka Dzieci uwrażliwia na kulturę prawdy

Pielgrzymka Dzieci do Fatimy, która odbędzie się 9 i 10 czerwca, będzie w tym roku poświęcona Ósmemu Przykazaniu: „Nie mówić fałszywego świadectwa (ani w żaden inny sposób nie uchylać prawdzie lub nie oczerniać bliźniego)”.

Zaprezentowane zostanie zagadnienie kultury prawdy w opozycji do kłamstwa; jest to temat wszechobecny we współczesnym

społeczeństwie, a jego katecheza podczas tej pielgrzymki będzie się zawierać w stwierdzeniu prowadzącym nas do sedna: „Jezu, tylko Ty jesteś Prawdą!”

W bieżącym roku przypada 100. rocznica urodzin błogosławionego Franciszka (11 czerwca 1908). Ponieważ on i jego dwie towarzyski cierpieli w obronie prawdy o objawieniach, Pastuszek z Fatimy zostanie zaprezentowany dzieciom, jako przykład do naśladowania.

W związku z tym Sanktuarium w Fatimie organizuje dla dzieci i młodzieży w Portugalii narodowy konkurs na tekst (pisany odręcznie) lub rysunek zatytułowany: „Franciszek, przyjaciel «Jezusa ukrytego»”, dotyczący postaci i życia duchowego Pastuszka.

Wyniki konkursu zostaną ogłoszone 10 czerwca.

Portugalscy strażacy – pielgrzymi fatimscy

W związku z obchodami Narodowego Roku Ochotniczej Straży Pożarnej, 6 kwietnia strażacy portugalscy wraz z rodzinami odbyli 3. Narodową Pielgrzymkę do Sanktuarium Fatimskiego.

20 tysięcy pielgrzymów uczestniczyło w niedzielnej Eucharystii celebrowanej na placu w Sanktuarium.

„W naszym kraju chcemy być dziś tymi, którzy oddają Życie ze Życie, dobrowolnie i za darmo, tak jak Jezus”, modlili się strażacy w chwili swojego zawierzenia; błagali Matkę Boską, aby im dopomogła uzyskać Chrystusowe natchnienie podczas niesienia pomocy ofiarom chorób, powodzi, wypadków lub innych dramatów czy tragedii.

„Tylko Twój Syn i nasz Brat może nam otworzyć serca, aby wszyscy - przede wszystkim biedni i zranieni, ofiary i opuszczeni - znaleźli pełne łaski i pokoju ukojenie w obliczu ognia i powodzi, wypadków i klęsk, w obecności i podczas niesienia pomocy wszystkim bez różnicy”, kończy się akt zawierzenia dokonany przez strażaków i ich rodziny.

Przewodniczący mszy świętej patriarcha Lizbony kard. José Policarpo zwrócił uwagę na obecność licznej grupy strażaków oraz podkreślił szlachetność i ofiarność, jaką wykazują w misji wypełnianej w służbie drugiemu człowiekowi.

„Są gotowi poświęcić własne życie dla swoich braci” i dlatego - zaznaczył kardynał patriarcha - nawet, jeśli nie wszyscy są chrześcijanami, są świadkami zmartwychwstania Chrystusa.

Pielgrzymka strażaków do Fatimy odbywa się co dwa lata.

Diecezja Leiria-Fatima po raz 77. pielgrzymuje do swojego Sanktuarium

Sanktuarium Matki Boskiej Różańcowej w Fatimie w Portugalii leży na terenie diecezji Leiria-Fatima, której patronami są św. Augustyn i Matka Boska z Fatimy.

8 i 9 marca 2008 diecezja Leiria-Fatima odbyła 77. pielgrzymkę do swojego Sanktuarium.

9 marca rano, słowami: „mój ukochany kościele diecezjalny Leirii i Fatimy”, biskup Marto wezwał swoją diecezję do przyjęcia, doświadczania i świadczenia o miłości i dobroci Boga.

Bp António prosił wszystkie wspólnoty chrześcijańskie o oddanie w służbie innym ludziom, jako wyraz miłości Boga i przykład zaufania Panu.

Doroczna duchowa droga katolików tej diecezji do Fatimy jest kontynuacją inicjatywy, podjętej w 1931 roku (rok po tym jak biskup José Alves Correia da Silva uznał objawienia fatimskie za godne wiary). Pielgrzymka, która jednoczy chrześcijan świeckich, zakonników i księży z ich biskupem jest jednym z najbardziej znaczących wydarzeń dla Kościoła diecezjalnego.

Głównej mszy odprawionej na placu w Sanktuarium przewodniczył biskup ordynariusz, koncelebrował biskup emeryt diecezji Leiria-Fatima oraz sześćdziesięciu pięciu kapłanów.

Kask ze Szczecina przypomina walkę ze zniewoleniem

W listopadzie 2007 roku Sanktuarium w Fatimie, w Portugalii gościło grupę pielgrzymów ze Szczecina. Pielgrzymi zostali przyjęci przez rektora ks. prałata Luciano Guerra i ofiarowali Sanktuarium Fatimskiemu kask stoczniowca.

Jeden z uczestników pielgrzymki ks. Henryk Silko, proboszcz szczecińskiej parafii pod wezwaniem Niepokalanego Serca NMP i rektor tamtejszego Sanktuarium Matki Boskiej Fatimskiej, napisał potem list do ks. Luciano Guerra.

Ks. Henryk Silko stwierdza, że ziemie północnej Polski „są prawdziwie «misyjnym» terenem; szczególnie Szczecin, który przez wiele lat był zdominowany przez komunistów”.

„Nasze sanktuarium jest stosunkowo nowe - zostało erygowane w 1985 roku. W 1987 roku Ojciec Święty Jan Paweł II ukoronował figurę Matki Boskiej, ofiarowaną nam przez (Światowe) Apostolstwo Fatimskie. Zanim figura została intronizowana tu - w swoim domu na Osiedlu Słonecznym - odwiedziła wszystkie parafie naszej diecezji”, pisze kapłan.

W tekście załączonym do wspomnianego listu ks. Silko wyjaśnia symboliczne znaczenie daru, jaki pielgrzymi ofiarowali Sanktuarium Fatimskiemu w listopadzie 2007 roku.

„Ten kask robotnika ze Stoczni Szczecińskiej pochodzi z roku 1980, z okresu strajków przeciw reżimowi

komunistycznemu. W grudniu 1970 Stocznia w Szczecinie, mięcie portowym na północnym-zachodzie Polski, po raz pierwszy przyłączyła się do wielkiego ruchu klasy robotniczej, który rozpoczął się w całym kraju jako reakcja na gnębienie narodu przez władze komunistyczne. 17 i 18 grudnia 1970 roku, podczas protestów w Szczecinie, zginęło 16 osób; ich śmierć upamiętnia pomnik znajdujący się przed główną bramą Stoczni.

W 1980 roku miało miejsce kolejne powstanie polskiej klasy robotniczej. Stocznia Szczecińska strajkowała od 18 do 30 sierpnia. Bez przerwy, dzień i noc, robotnicy pozostawali zamknięci w Stoczni. Członkowie rodzin podawali im jedzenie pod bramami, a przez okna pobliskiej piekarni rzucono chleb na teren Stoczni. Cały obszar był patrolowany przez milicję i wojsko, gotowe do siłowej interwencji. Strajk

zakończył się podpisaniem Porozumień Sierpniowych. Partia komunistyczna została zmuszona do ustępstw na rzecz robotników; jednym z nich była zgoda na utworzenie wolnych związków zawodowych.

W sierpniu 1980 szczególnie gwałtowne strajki miały miejsce właśnie na północnym wybrzeżu Polski. W ich rezultacie powstała «Solidarność» - wolny związek zawodowy, a jednocześnie ważny ruch społeczny. Znaczące zaangażowanie narodu polskiego w walkę o wolność miało swoją inspirację i korzenie w wyborze

kardynała Wojtyły z Krakowa na papieża (16 października 1978 roku), a szczególnie w pierwszej pielgrzymce Ojca Świętego do ziemi rodzinnej w czerwcu 1979 roku, kiedy w homilii w Warszawie zawołał: «Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi, tej ziemi!»

«Karnawał Solidarności» to nazwa nadana okresowi od powstania NSZZ «Solidarność» do grudnia 1981 roku, kiedy władze ogłosiły stan wojenny i zatrzymały reformy społeczne. Ten czas represji zakończył się w 1989 roku - w Polsce upadł reżim komunistyczny i staliśmy się znowu narodem wolnym, niepodległym i demokratycznym. Zawdzięczamy to w wielkim stopniu obietnicy Matki Boskiej z Fatimy i posłuszeństwu Jana Pawła II wobec prośby Maryi, aby Rosja została poświęcona Jej Niepokalanemu Sercu”.

13 maja 2007 - ogród publiczny poświęcony Janowi Pawłowi II

13 maja 2007 roku w parafii św. Józefa w miejscowości Pontedera (prowincja Piza) we Włoszech zostały zainaugurowane ogrody publiczne poświęcone Janowi Pawłowi II.

Mszę Świętą w ogrodach odprawił bp Vasco Bertelli wraz z sześcioma księżmi z różnych parafii. Na uroczystościach w dniu rocznicy pierwszego objawienia Matki Boskiej w Fatimie nie mogło zabraknąć Jej figury, która dla miejscowej społeczności ma wielkie znaczenie, gdyż została zawieszona do Fatimy i poświęcona w Kaplicy Objawień.

W homilii bp Bertelli przypomniał

osobę Ojca Świętego Jana Pawła II. Mówił o zamachu na Placu św. Piotra (13 maja 1981) i o głębokiej więzi tego papieża z orędziem fatimskim i Matką Boską.

Na uroczystości obecni byli także przedstawiciele lokalnych władz oraz około trzy tysiące wiernych.

Był to niezapomniany dzień, w którym odczuwało się łączność z Fatimą i Janem Pawłem II.

Matko Boża! Dziękujemy

za ten dzień i za Twoje zwycięstwo w tej włoskiej miejscowości leżącej w Toskanii, przede wszystkim zaś w parafii św. Józefa, Twego małżonka.

Aleksandra Bimbi, Włochy

Hiszpańska Nocna Adoracja pielgrzymowała do Fatimy po raz 22.

Od 1 do 4 maja w Cova da Iria przebywała pielgrzymka organizacji Hiszpańska Nocna Adoracja - największa zagraniczna pielgrzymka, która od roku maryjnego 1987 corocznie przybywa do Ołtarza Świata (jak nazwał Fatimę Jan Paweł II); w 2008 roku była to kolejna 22. peregrynacja. Świątynie, place i ulice Fatimy wypełniły się Hiszpanami z Andaluzji, Lewantu, Aragonii, Kastylii La Manchy, Kastylii - Leonu, Madrytu, Vascongadas, Galisji itd.

Wydarzenia tych czterech dni odpowiadały charakterowi i stylowi tej wyjątkowej pielgrzymki. Oprócz Eucharystii celebrowanych każdego dnia (przez dostojników kościelnych z Hiszpanii i Portugalii), zorganizowano noc przy świecach przed Najświętszym Sakramentem (adoracja trwała nieprzerwanie 12 godzin), nauki rekolekcyjne, Drogę Krzyżową, własną procesję eucharystyczną itp.; nie brakowało wydarzeń rozrywkowych i artystycznych. Dla większości pielgrzymów (którzy przybyli

przez granicę galisyjsko - portugalską) ta eucharystyczno - maryjna peregrynacja rozpoczęła się w świątecznym dniu 1. maja w sanktuarium w Sameiro (w Bradze) mszą, której przewodniczył arcybiskup Bragi Jorge Ortiga, przewodniczący Konferencji Episkopatu Portugalii; koncelebrowało trzech innych biskupów (arcybiskup emeryt Bragi - Eurico, z diecezji Tuy - Vigo biskup emeryt - Cerviño i biskup ordynariusz z tej galisyjskiej diecezji - José Diéguez) oraz ponad 40 księży. Podczas ceremonii śpiewał znany zespół polifoniczny „Novos Aires” z Nigrán, w atlantyckiej prowincji Galisja w Hiszpanii, dyrygował p. Oliveira; po mszy zespół wystąpił z wyjątkowym koncertem.

Szczególne znaczenie przywiązujemy do tego, że obok wielu dostojników, uczestniczących w wydarzeniach w Cova da Iria, obecny był także rektor Sanktuarium - prałat Luciano Guerra (niech Bóg da mu długie życie), który powitał i pożegnał pielgrzymów hiszpańskich. Pół roku temu przeżywalimy wzruszające chwile, gdy składaliśmy mu życzenia z okazji złotego jubileuszu kapłaństwa. I wiedzcie, drodzy czytelnicy, że przez te wszystkie lata ksiądz rektor Luciano Guerra był zawsze obecny podczas naszych pielgrzymek, co odbieramy jako wyraz szczególnego uznania. Powiedzmy wreszcie to, co najważniejsze, najistotniejsze, zasadnicze: pielgrzymki Nocnej Adoracji powstały, aby modlić się za duchownych oraz prosić o powołania kapłańskie i zakonne, a także dla spełnienia intencji osobistych i ogólnych, goszczących w sercu każdego pielgrzyma.

Jorge Lence, dziennikarz, Hiszpania

Świadectwo oddania Bogu poprzez Matkę Bożą

Ks. Clemente Dotti pracuje w Sanktuarium Fatimskim od piętnastu lat (od 1 stycznia 1993). W 1998 roku dołączył do grupy kapelanów Sanktuarium i zajmuje się stale przyjmowaniem pielgrzymów posługujących się jego ojczystym językiem - włoskim; jest także odpowiedzialny za spowiedzi w Sanktuarium.

Ten, pochodzący z Włoch, z parafii św. Gerwazego i Protazego w Cologne (Brescia), ksiądz jest także od stycznia 2008 roku dyrektorem Domu Diecezjalnego dla Księżąt Diecezji Leiria-Fatima, w Fatimie.

„Podążać za Chrystusem i zostawić wszystko, to znaczy odnaleźć prawdziwy skarb... mogą tylko podziękować Panu za cudowny dar kapłaństwa”, pisał ks. Dotti zapraszając swoich rodaków do świętowania wraz z nim 40. rocznicy święceń kapłańskich, która przypadła w grudniu 2007 roku. Na prośbę proboszcza rodzinnej parafii jubilat obchody odbyły się z pewnym wyprzedzeniem - we wrześniu 2007.

Korzystając z obecności Figury Pielgrzymującej z Fatimy, proboszcz ks. Gaetano Fontana, zaproponował temat Sakramentów Świętych, jako przedmiot całorocznych rozważań w tej parafii; zorganizował także tygodnie modlitw i uroczystości, podczas

których uczczono jubileusz księdza Dotti. Figura Pielgrzymująca z Fatimy odwiedziła między innymi wspólnotę osób uzależnionych, która zorganizowała nocne modlitwy i adoracje. Również w Jej obecności mieszkańcy włoskiej miejscowości, z której pochodzi ks. Dotti, podziękowali Bogu za dar jego kapłaństwa.

Następnie Figura kontynuowała pielgrzymkę po ziemi włoskiej, by powrócić do Fatimy pod koniec października 2007 roku.

Książkowe wydanie dwóch projektów teatralnych

W lutym bieżącego roku Sanktuarium Fatimskie wydało kolejne dwie publikacje z kolekcji „90 lat”. „Syn Marnotrawny lub parabola Ojca miłosiernego” to sztuka teatralna zaprezentowana w sali Domu Matki Boskiej z Góry Karmel w Sanktuarium Fatimskim, dwukrotnie pod koniec 2006 roku i cztery razy w roku 2007.

Przypominamy, że autorami tekstu - obecnie dostępnego po portugalsku, francusku i angielsku - są Hélder Wasterlain i João Maria Andrade.

Inscenizację sztuki przygotował Andrzej Kowalski, a jej interpretację powierzono grupie teatralnej „Nariz” („Nos”) z Leiria.

Książka „Wspomnienia Łucji” została zaprezentowana 13 lutego 2008 roku - z okazji trzeciej rocznicy śmierci siostry Łucji; jej premiera zbiegła się z ogłoszeniem radosnej wiadomości, że Ojciec Święty zezwolił na przyspieszenie procesu beatyfikacji zakonniczki, a także z liturgicznym wspomnieniem błogosławionych Franciszka i Hiacynty, przypadającym 20 lutego.

W książce zamieszczono tekst sztuki teatralnej, którą sześciokrotnie wystawiono na scenie: raz w kino-teatrze miejskim w miejscowości Ourém i pięć razy w Centrum Pastoralnym Pawła VI w Fatimie; sztuka prezentuje życie rodzinne trojga pastuszek z Fatimy przed, w czasie i po objawieniach.

Tekst - w tym wydaniu po portugalsku i po angielsku - jest adaptacją zapisów siostry Łucji („Wspomnienia Siostry Łucji”, wydanie Sekretariatu ds. Pastuszków), dokonana przez Norberto Barroca, który opracował także choreografię i inscenizację tego przedstawienia. W sztuce, wystawionej na scenie dzięki zaangażowaniu kilku amatorskich grup teatralnych z powiatu Ourém, udział wzięła zawodowa aktorka - Aurora Gaia.

Obecnie jest już na ukończeniu kolejny projekt związany ze sztuką „Wspomnienia Łucji” - wydanie płyty DVD z nagraniami na żywo z jednego z przedstawień.

Karmelitanki zainauguowały Kaplicę Pastuszków

Luty był miesiącem dobrych wiadomości dla Rodziny Karmelitańskiej.

13 lutego ojcowie karmelici zainauguowali w Fatimie Międzynarodowe Centrum Maryjne „Domus Carmeli”.

Uroczystości przewodniczył ordynariusz diecezji

Leiria-Fatima bp António Marto; obecny był także prowincjał zakonu ks. Luis Arostegu.

W Międzynarodowym Centrum Maryjnym znajdują się pomieszczenia dla zamieszkujących tam zakonników; ponadto Centrum może przyjąć około 100 osób.

Po południu 20 lutego, w dniu liturgicznego wspomnienia błogosławionych Franciszka i Hiacynty Marto, przyszła kolej na siostry karmelitanki, które zainauguowały nowy Klasztor Karmelitański w Fatimie. Uroczystości przewodniczył również bp António Marto.

Nowym dom siostr karmelitanek, podobnie jak poprzedni pod wezwaniem św. Józefa, mieści pierwszą w Fatimie kaplicę poświęconą Pastuszkom.

„Nasza nowa kaplica jest już gotowa na przyjęcie wszystkich, którzy nas odwiedzają. Jest to pierwsza kaplica w Fatimie poświęcona Pastuszkom. Kamień węgielny pochodzi z muru z Roku Jubileuszowego 1975 z bazyliki Santa Maria Maggiore w Rzymie i został poświęcony przez Jana Pawła II”, zapraszają karmelitanki na swojej stronie internetowej www.carmelofatima.carmelitas.pt

Kościół Trójcy Przenajświętszej otrzymuje nagrodę Secil

Nagrodę Secil 2007 w dziedzinie budownictwa, przyznawaną przez portugalskie przedsiębiorstwo Secil – Spółkę Akcyjną Companhia Geral Cal e Cimento oraz przez Stowarzyszenie Inżynierów (portugalskich), otrzymał kościół Trójcy Przenajświętszej w Sanktuarium Fatimskim, którego strukturę zaprojektował inż. José Fonseca da Mota Freitas z portugalskiego biura projektów ETEC Lda.

12 marca- po ogłoszeniu tej wiadomości- Sanktuarium

Fatimskie wystosowało gratulacje do inżyniera José Fonseca da Mota Freitas oraz całego zespołu projektantów w związku z przyznaną nagrodą; wyrażono zadowolenie, że kościół Trójcy Przenajświętszej zyskał tak ważne wyróżnienie. To wyraz świadomości, że świątynia ta jest znaczącym dziełem inżynieryjnym.

Nagroda Secil jest uznawana w Portugalii za szczególne wyróżnienie w dziedzinie budownictwa i jest przyznawana pod patronatem Prezydenta Republiki.

Fátima - Światło i pokój

Dyrektor: Ks. Luciano Guerra
Edycja, Redakcja: Santuário de Nossa Senhora do Rosário de Fátima
Contribuinte n.º 500746699
Adres: Santuário de Fátima - Apartado 31 - 2496-908 FÁTIMA (Portugal) * Telef.: +351.249.539.600 * Fax: +351.249.539.668 * E.mail: ccs@santuario-fatima.pt- www.santuario-fatima.pt
Druk: Gráfica Almondina
Adres: Torres Novas
Depósito Legal: 210650/04
Registo: ICS 124521
Assinatura Anual:
Portugal: 5 € - Resto do mundo: 10 €

FATIMA ŚWIATŁO I POKÓJ - PRZEDŁUŻENIE / NOWE PRENUMERATY

ROCZNA PRENUMERATA = 4 NUMERY

Wyślij swoje zamówienie na subskrypcję na adres: assinaturas@fatima-santuario.pt

Zaznacz język, w jakim chcesz otrzymywać czasopismo:

niemiecki , hiszpański , francuski , angielski , włoski , polski , portugalski

Koszt przedłużenia lub nowej prenumeraty: Portugalia: 5 € | Reszta świata: 10 €

Przelew bankowy krajowy (Millenium BCP) NIB: 0033 0000 50032983248 05

Przelew bankowy międzynarodowy IBAN: PT50 0033 0000 5003 2983 2480 5 BIC/SWIFT:

BCOMPTPL / Czek lub przekaz pocztowy: Santuario de Nossa Senhora de Fatima,

Apartado 31, 2496 908 Fatima Portugal

Pomóż nam rozpowszechnić orędzie Matki Boskiej poprzez czasopismo „Fatima Światło i Pokój”!

W STULECIE URODZIN FRANCISZKA MARTO

Każde z trójki Pastuszków Fatimskich ma swoje duchowe oblicze. Hiacynta jest apostołem grzeszników, Franciszek - pocieszycielem Jezusa, a Łucja ulubienicą Serca Maryi.

Łucja tak pisze o swoich kuzynach: „O ile Hiacynta wydawała się być przejęta jedynie myślą o nawróceniu grzeszników i uwolnieniu dusz z piekła, on zdawał się myśleć tylko o pocieszeniu Naszego Pana i Matki Boskiej, którzy - jak mu się zdawało - byli bardzo smutni”.

Słowa wypowiedziane przez Anioła w trzecim objawieniu: „Pocieszajcie Boga waszego”, wywarły wielkie wrażenie na Pastuszkach i nazaczyły jego życie na zawsze. Oto, co powiedział Łucji: „Najbardziej lubię pocieszać Pana Jezusa. Czy nie zauważyłaś, jak Matka Boska w ostatnim miesiącu (październiku) zasmuciła się, kiedy mówiła, żeby więcej nie obrażać Pana Boga, który jest i tak bardzo obrażany? Chciałbym pocieszyć Pana Jezusa, a potem nawracać grzeszników, żeby Go więcej nie obrażali”.

Hiacynta pytała go:

„- Czy nie żal ci grzeszników?”

- Żal, ale jeszcze bardziej żal mi Pana Jezusa. Najpierw chciałbym Jego pocieszyć!”

Kiedy Łucja, obawiając się diabelskich sztuczek, decyduje się nie wracać więcej do Cova da Iria, Franciszek zachęca ją za pomocą subtelnych przemysłów: „Jakie to smutne! Bóg jest już taki smutny z powodu tylu grzechów, a teraz, jeśli ty nie pójdziesz, będzie jeszcze smutniejszy!”

Podczas dwóch pierwszych objawień, za przyczyną Matki Boskiej niezwykle silne światło rozlało się na Pastuszków i sprawiło, że widzieli się w Bogu, który był tym światłem.

Franciszek mówił potem: „Myśmy płonęli w tym

**Franciszek,
pocieszyciel Jezusa**

świecie, które jest Bogiem i nie spaliliśmy się... Jaka szkoda, że On jest taki smutny! Gdybym mógł Go pocieszyć!...”

Aby ulżyć cierpieniu Pana Jezusa, chłopiec do modlitwy dodawał ofiarę. Czasami słyszano jak wołał: „Jaka szkoda, że Bóg jest taki smutny! Gdybym mógł Go pocieszyć! Czy byłby jeszcze tak smutny? Ofiaruję Mu wszystkie wyrzeczenia, jakie tylko mogę ponieść”.

Podczas choroby Łucja zapytała go:

„- Bardzo cierpisz, Franciszku?”

- Dostyc, ale nic nie szkodzi! Cierpię, żeby pocieszać Naszego Pana!”

Dzień przed śmiercią wyznał Łucji:

„- Posłuchaj! Czuję się bardzo źle! Już niedługo pójdę do nieba!

- Więc pamiętaj, abyś i tam modlił się za grzeszników, za Ojca Świętego, za mnie i Hiacyntę.

- Tak, będę się modlił. Ale o te rzeczy proś raczej Hiacyntę, bo ja się boję, że zapomnę, kiedy zobaczę Pana Jezusa. Przede wszystkim chcę Go wtedy pocieszać”.

Rankiem, 4 kwietnia 1919 roku, w pierwszy piątek miesiąca, widzący Franciszek odszedł do Nieba, w ramiona Matki Boskiej, aby pocieszać Naszego Pana.

W Ogrodzie Oliwnym, przed swoją Męką i Śmiercią, Jezus ukazał swój smutek i prosił apostołów, aby Mu towarzyszyli. Ponieważ tego nie uczynili, przybył z Nieba Anioł, aby umacniać Jezusa.

Franciszek usłyszał prośbę Jezusa. Chciał być Aniołem pocieszycielem. Temu poświęcił swoje modlitwy, ofiary i długie adoracje Najświętszego Sakramentu.

Ks. Fernando Leite, SJ

Sanktuarium potrzebuje spowiedników

„Fatima jest wciąż jednym z najbardziej poszukiwanych miejsc spotkania z Miłosierdziem Bożym”, mówi ks. Clemente Dotti - kapelan Sanktuarium w Fatimie, w Portugalii.

Na początku tego roku zostały przedstawione dane dotyczące spowiedzi w 2007 roku.

„Jako, że tematem roku 2007 było: «Bóg jest miłością miłosierną», mieliśmy sposobność obserwować, jak Matka potrafi prowadzić swoje dzieci do spotkania z miłosierdziem Boga w sakramencie pokuty. Liczby mówią same za siebie. I tak, w roku 2007 wyspowiadały się w Sanktuarium Fatimskim 199.333 osoby, o 9.016 więcej niż w roku 2006. W tym spowiadających się pielgrzymów z zagranicy było 34.653, o 1.049 osób

więcej niż rok wcześniej”, poinformował kapelan.

Ponieważ Sanktuarium nadal chce stwarzać swoim pielgrzymom możliwość spowiedzi w Fatimie, jego instytucje liczą na wsparcie i zaangażowanie kapelanów z różnych krajów i różnych narodowości, aby udzielali tu sakramentu pojednania.

„Księża spowiednicy, których w 2007 roku było 190, wykonali wspaniałą pracę. Przybyli z Brazylii, Angoli i Mozambiku, jeśli chodzi o język portugalski; Malty, Włoch, Hiszpanii i innych krajów, gdzie mówi się różnymi językami”, opowiada ks. Dotti i dodaje: „Składamy serdeczne podziękowania księżom za całe dobro, które dzięki nim się dokonało, gdyż byli najważniejszymi współpracownikami łaski Boga”.